

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. An Regulares sine licentia suorum Prælatorum virtute Bullæ Cruciatæ
possint eligere Confessarium, ut illos à peccatis, & censuris reservatis
absolvat? Et an saltem per Bullan Cruciatæ Regulares ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

RESOL. XXVI.

An Confessarius Regularis ab Episcopo approbatus, sed prohibitus a Prælato Regulari, sit hoc non obstante, per Bullam ad confessiones audiendas eligibilis, quod dependet ex illa questione, an Religiosus, qui obtinuit ab Episcopo licentiam audiendi confessiones, possit sine licentia sui Prælati confessiones audire?

Et in dicto casu Regularis Confessarius, qui sine licentia sui Prælati confessiones accipit, an peccet mortaliter?

Et an supra dictus Confessarius possit absolueri penitentes ab illis casibus, a quibus absolueri possunt Regulares ex vi privilegiorum Religionis? Ex part. 1. tract. 11. Ref. 13.

§. 1. **R**esolutio huius casus, vt bene notat Ledesma, *ubi infra*, pendet ex illa questione, An Religiosus, qui obtinuit ab Episcopo licentiam audiendi Confessiones; possit sine licentia sui Prælati Confessiones audire?

1. Aliqui negatiuè respondent: ita Angelus, quem refert Adrian. *q. 1. de Confess. dub. 1.* & alij iuristici. Et inter alias rationes, quas adducunt, præcipuè est ista: quia Episcopi conferunt talem potestatem dependenter à propriis Prælati præsentantibus Religiosos ipsi Episcopi: ergo sine tali præsentatione nulla erit expositio.

2. Sed affirmatiuam sententiam semper ego confutui. Dico igitur cum Pitigiano *in 4. sent. tom. 2. dist. 17. q. 2. c. 4. dub. 1.* Nugno *in addit. ad 3. p. tom. 2. quest. 8. art. 5. dub. 8.* Salas *de leg. disp. 10. sect. 10. n. 43.* Angles *in 4. de Confess. art. 8. dist. 1.* Ioan. de la Cruz *de stat. relig. lib. 2. cap. 6. dub. 2. concl. 2.* Homob. *de exam. Eccl. p. 1. tract. 5. cap. 2. q. 13.* Villalobos *in sum. tom. 1. tract. 9. dub. 50. num. 4.* Miranda *in Man. Prælat. tom. 2. quest. 45. art. 11. & 12.* & aliis, Regularem non institutum Confessarium à suo Prælato sola Episcopi autoritate posse audire Confessiones; & validum conficere Sacramentum quia talis Sacerdos habet potestatem Ordinis, & iurisdictionis: ergo valida erit absolutio.

3. Restat modo videre, an peccet mortaliter, quia sine licentia sui Prælati Confessiones excipit? Aliqui ex supra citatis, quos nouissimè sequitur Peregrin. *in comm. ad nostras Constit. p. 1. cap. 5. §. 5.* affirmatiuè respondent. Sed rectius Molfes. *in sum. tom. 1. tract. 7. c. 14. n. 87.* & Megala *in 1. p. lib. 1. c. 15. num. 8.* cum aliis, putant hoc determinandum esse ex vi suarum Constitutionum, quæ, si ad mortale obligant, mortaliter talis Confessarius peccabit; si ad veniale, tantum venialiter ideo in illa Religione, vt est Societas Iesu, & nostra, & alia, in quibus Constitutiones non obligant ad culpam, Sacerdos sic absoluens non committeret peccatum mortale.

4. Notandum est verò, dictos Confessarios non posse absolueri penitentes ab illis casibus, à quibus absolueri possunt ex vi privilegiorum Religionis: quia non habent licentiam audiendi Confessiones à Prælati dictæ Religionis. Superest modò respondere ad argumentum contrariæ sententiæ. Dico igitur, quòd cum Episcopus possit, simpliciter loquendo talem potestatem conferre non est intelligendus, quòd conferat cum illa limitatione, nisi expressè illud significet: nam, si Episcopus conferat facultatem, secundum dispositionem propriæ Religionis dicens, quòd tantum valet, sicut in Regulis Religionis sancitum est; & Religiosus excipiat Confessiones præter ordinem suæ Regulæ; nulla est absolutio. Sed Episcopi non solent in dimissiois hanc limitationem ponere. Ergo, &c. Circa

Sup. hoc in Ref. 1. not. primæ huius Ref. & in eodem §. vlt. in fine.

præsentem questionem vide Fagund. *tract. 2. lib. 7. c. 3. num. 32.*

6. His suppositis, respondeo ad questionem principalem Confessarium approbatum ab Episcopo, & non à suo Prælato, vel à suo Prælato suspensum, esse eligibilem per Bullam Cruciatæ, quando non habeat alios defectus: & ita docet Ledesma *in sum. tom. 1. tract. de Pen. c. 13. dub. 12.* Acolta *in expof. Bull. q. 41. per tot. & alij.*

RESOL. XXVII.

An Regulares possint virtute Bullæ Cruciatæ eligere Confessarium extra Religionem?

Et an Nouitijs virtute Cruciatæ possint eligere Confessarium extra Religionem?

Et quid est dicendum de confessione, & Decreto Gregorij XIII. anno Domini 1575. die 21. Maij, ne persona Societatis Iesu absque expressa Superioris licentia non possit facultate Iubilei, aut Bullæ Cruciatæ in confessionalibus, &c? Ex p. 3. tract. 2. Ref. 94.

§. 1. **C**irca resolutionem huius questionis remitto me ad ea, quæ dixi *in tract. de Bulla Cruciatæ resol. 14.* tantum hic addam, duos Authores, præter ibi citatos, qui absolute negatiuam sententiam docent & hi sunt Hieronymus Rodriguez *in compend. q. Regul. resol. 3. num. 24.* & Ascarius Tamburinus *de iure Abbat. tom. 2. disp. 6. q. 7. num. 2.* qui tamen male asserunt *in q. 6. n. 11.* Nouitijs virtute Cruciatæ non posse eligere Confessarium extra religionem, nam hoc interdictum est solis profissis.

2. Nota etiam hic, quòd Greg. XIII. anno Domini 1575. die 3. Maij, concessit ac decreuit; ne personæ Societatis Iesu, absque expressa Superiorum eorumdem licentiâ, vti possint facultatibus in Iubileis, aut Bullis Cruciatæ confessionalibus, aut alijs quibuscumque Apostolicis indultis, quomodocumque hæcenus concessis, & in posterum concedendis; & declarauit præterea posse Superiorem; dum huiusmodi licentiâ concedit, limitare eam ad vsus vnus, aut alterius facultatis, & prohibere vsum reliquorum, etiam in eadem Bulla, aut indulto, contentorum; & hæc omnia habentur *in compen. eiusdem Societ. tit. gratiarum vsus, §. 2.* quòd quidem priuilegio docet Tamburinus *de iure Abbat. tom. 1. disp. 16. quest. 9. num. 1.* vti posse omnes Religiones per communicationem, vide etiam Bullam nouissimam Urbani VIII.

RESOL. XXVIII.

An Regulares sine licentia suorum Prælatorum virtute Bullæ Cruciatæ possint eligere Confessarium, vt illi à peccatis, & censuris reseruatim absoluat?

Et an saltem per Bullam Cruciatæ Regulares possint absolui à peccatis mortalibus non reseruatim, & hoc terties, quater?

Et an regulares possint etiam absolui à peccatis reseruatim per Confessarios deputatos, & approbatos ab eorum Prælati ad eorum confessiones audiendas?

Et an licitum sit Religioso sine licentia Prælati procurare pecuniam pro Bulla sumenda, dummodo non transeat in eius potestatem, sed vt amicus, qui dat pecuniam, sumat illam suo nomine? Ex part. 1. tractatu 11. Ref. 4.

§. 1. **N**egatiuè respondetur communiter. Ita Llamas *in sum. p. 1. c. 5. §. 8. & seq. Vecchi. in praxi Nouitiorum, disp. 9. dub. 3. num. 7.* Coriol *de castre. ser. p. 1. sect. 3. ar. 14.* Portel *in dubiis regul. verb. Bull. Cruciatæ.*

Cru. man. 1. Acosta in explic. Bull. q. 107. per tot. Mi-
lunda in Man. Pralat. part. 2. quæst. 34. art. 15. concl. 2.
Reginaldum in praxi, tom. 1. lib. 8. capite 3. sect. 3. nu-
m. 37. Suarez de Relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. cap. 16.
num. 3. qui citat Garciam, Ledeliman, Cordubam,
& Pallarellum, & maximè post Breue Clem. VII I.
Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 23. No-
vemberis.

2. Sed his non obstantibus, tres inuenio sententias
citra præsentem questionem. Prima est Emmanuëlis
Rodrig. in sum. tom. 3. cap. 7. num. 2. in fin. ubi asserit,
Regulares per Bullam Cruciatæ posse absolui à pecca-
tis mortalibus non reſeruat; & ita sentitè multos
DD. Salmanticenses testatur: sed, quia codex rarus
est, ponam eius verba: [Ha fe de aduertir, que en Sa-
lamanca se firmò por los muy doctos della, que la Bu-
lla de Clem. VII I. solamente impide à los Religiosos
eligir Confessores por virtud de la Bula de la Cruzada,
para que los absoluan de casos reſeruados, emperò no
los impide, que los dexan para peccados mortales no
reſeruados. lo qual se proua del proemio del dicho bre-
ue de Clem. VII I. conforme al segun derecho, se ha
de limitar su determinacion.] Ita ille, & rectè quidem:
nam ex proemio colligitur animus, & intentio Le-
gislatoris, & intellectus totius decreti, illudque limi-
tatur, vt docet Tiraquell. tract. de cessante causa, limit.
1. num. 65. Neuo conf.: num. 3. Riminaldus volum. 1.
conf. 390. num. 78. Paz conf. 33. num. 6. Molina de pri-
mogen. Hsp. lib. 1. cap. 5. num. 3. Gutierrez pract. qq.
lib. 1. cap. 7. num. 90. & 91. Ceuallos com. contra com.
tom. 2. §. 114. & Salas de legib. disp. 17. sect. 9. m. 13.
cum aliis.

3. Et quibus apparet, secundum opinionem Ro-
driguez, & Doctorum Salmanticensium, posse Re-
gulares, & Moniales, virtute Bullæ Cruciatæ, eligere
Confessarium, & ab illo obtinere absolutionem à pec-
catis mortalibus non reſeruat; & hoc toties, quoties
voluerint.

4. Secunda sententia est Henrici de Villalobos in
sum. tom. 1. tract. 23. claus. 9. §. 2. num. 12. asserentis,
Regulares posse, virtute Cruciatæ, absolui etiam à
peccatis reſeruat; dummodo Confessarij, quos per
Bullam eligunt, sint ex deputatis, & approbatis ab
eorum Prælati, ad eorum Confessiones audiendas. Et
ita sentitè ait viros doctissimos, Alphonsum Curie-
lem, Antolinæ Augustinianum, Cornejo Carmelita-
num, & Hernandez de Campo Franciscanum, omnes
primarios Lectores S. Theologiæ in Academia Sal-
mantina: & idem asserit sentitè Pastres Collegij So-
cietatis Iesu eiusdem Ciuitatis. Ea ratio, quam addu-
cit, est: quia Bulla Clem. VII I. prohibet tantum eli-
gere Confessarios extra Religionem, vt Regulares à
reſeruat absolutionem obtineant, vt constat ex pe-
titione in proemio facta his verbis: [Et illorum præ-
terea eligunt Confessorem aliquando præter eos, qui
à suis Prælati eorum Confessionibus deputati sunt;
quod aliquando in speciale eorum vergit detrimen-
tum.]

5. Tertia sententia est Ioan. de la Cruz de stat. Re-
lig. lib. 1. cap. 6. dub. 12. ubi asserit, probabilem esse
illam opinionem, quæ docet absolute, posse Regula-
res eligere quoscumque Confessarios, etiam extra Re-
ligionem, propter absolutionem etiam casuum reſer-
uatorum. Et hanc sententiam etiam tanquam proba-
bilem, admittit Sancius in Selectis, disput. 44. num. 10.
circa finem, & num. 13. & insinuat Pontius de matrim.
lib. 5. cap. 20. num. 7. & magis clarè in lib. 8. cap. 19. §. 2.
num. 11. & 14. Et ratio est: quia Clemens VIII. in
illa Bulla solum declarauit suam intentionem, vt patet
ex contextu, pro Bullis, scilicet, & indultis particula-
ribus à se concessis, & concedendis; non tamen est

absoluta, & generalis declaratio pro concedendis etiam
à suis successoribus, quidquid alij dicant.

6. Adde, quod Ioan. Valerus diff. 1. concl. 4. & verb.
nullitas, diff. 5. n. 2. in fin. testatur, se audiuiffe, Religio-
ſos indistinctè vti Bulla Cruciatæ, sicque præterari,
quamuis in foro externo possent per Prælatos puniri,
si alius, quam à se expositis, consistenter. Sed neque
hoc audent facere Prælati: intellexi enim, quosdam
Prælatos à Commissario Bullæ reprehensos fuisse su-
per hoc. Ita Valerus, qui etiam asserit, neque dictam
declarationem, seu Breue Clem. VII I. obligare, si
non fuerit publicatum in Conuentibus ab ipsis Præ-
latis, cum sit factum ad instantiam tantum Procurato-
ris Generalis Ordinis Carmelitarum, & non motu
proprio Papæ, & sic non publicatum, vt ipse probat
verb. Absolutio, diff. 1. num. 20. Dum ergo non publi-
catur, possunt Religiosi vti Bulla Cruciatæ. Addit
etiam idem Valerus, licitum esse Religioso, sine licen-
tia sui Prælati procurare pecuniam pro Bulla sumen-
da, dummodo non transeat in eius potestatem; sed, vt
amicus, qui dat pecuniam, sumat illam suo nomine, &
faciat in ea ponere nomen Religiosi, & eam eidem det.
Et ratio est: quia in tali casu nulla proprietatis interue-
nit, cum pecunia non transeat in potestatem Religiosi,
& accipere Bullam dicto modo procuratam, vel spon-
te oblatam ab amico, non est quid temporale, in quò
versatur proprietatis; sed quid spirituale ad bonum ani-
mæ eius, extra eum oorum. Ita ille, & adducit Cor-
dubam, & Ioannes Salas Societatis Iesu, in quadam
lectura Bullæ. Et dato, quòd dictus Regularis ita fa-
ciendo peccaret; valebit tamen sumptio Bullæ, & po-
terit ea frui: quia multa fieri prohibentur, quæ facta
tenent.

7. Quid ego sentiam, dicam breuiter. Opinio nega-
tiua ex supradictis est communis, & probabilior, &
illam ego consulo, & teneo. Prima, & secunda sen-
tentia Rodriguez, & Villalobos est probabilis, & tu-
ta in praxi. Tertia verò Ioan. de la Cruz, videant viri
docti, an sit probabilis; nam ego illam non approbo;
& si esset probabilis, corrueret disciplina regularis.
Vide etiam Fernandez in ex. m. Theol. mor. p. 3. cap. 9.
§. 8. num. 8. & Ledeliman in sum. tom. 1. tract. de Penit.
cap. 13. diff. 13. & alios.

RESOL. XXIX.

An Regulares virtute Bullæ Cruciatæ possint absolui ex-
tra Religionem à peccatis reſeruat, etiam à reſerua-
tis suis Superioribus, & Papæ? Ex part. 3. tr. addit.
Ref. 9.

§. 1. **N**egatiuam sententiam docui in parte prima,
tract. de Bulla Cruciatæ, * resoluit. 14. sed ibi
pro affirmatiua adduxi Ioann. de la Cruz, cui nunc
addo Egidium Trullench in expos. Bull. Cruciat. lib. 1.
§. 7. cap. 1. dub. 9. per totum, quia Summus Pontifex in
Bulla concedit facultatem Regularibus sumendi eam,
& quando Bulla post suspensionem omnium indul-
gentiarum, gratiarum & facultatum excipit concessa
superioribus mendicantibus, ista exceptio intelligitur
respectu tantum indulgentiarum, vt patet ex contex-
tu, dum dicitur, quod ad sibi subditos; & confirmatur,
quia Commissarius absolute derogat priuilegiis huius
expeditioni contrariis, & talia sunt supradicta priuile-
gia Regularium, nam multi Religiosi retardarentur
ab acceptance Bullæ. Ergo, &c. Deinde supradicta
priuilegia Regularium post Bullæ promulgationem
non sunt ad instantiam Prælatorum per Papam reuali-
data, & post reualidationem à superioribus subditis
suis notificata, & per notificationem à subditis acce-
ptata.

Sup. hoc inf.
ex Ref. 30.
lege docti
§. Sed ma-
gis, &c.

Quævis non
plene sup.
hoc lege ta-
men sup. ex
Ref. 5. §. 1.
post med.
vers. Inferos

* Quæ hie
est Ref. an-
tecedens, &
in aliis §§.
eius primæ
annot. & le-
ge etiam
doct. Ref.
not. seq. &
inf. Ref. 31.
à princ.